

Životopis – Anna Šepková

Anna Šepková se narodila v Praze 21.9.1954. Vyrůstala ve velké rodině po boku čtyř sourozenců. Její matka byla ženou v domácnosti a otec vykonával práci strojního zámečníka. Celá rodině byla věřící, tudíž nevyhovovala tehdejšímu režimu. Paní Šepková nikdy nechodila do Pionýra, ale v roce 1968 vstoupila do skautu při jeho znovuoobnovení. Tuto skutečnost měla poté zaznamenanou v posudku, včetně jejího náboženského vyznání.

Obrovským štěstím paní Šepkové bylo, že končila devátou třídu základní školy v období pražského jara. Díky tomu se dostala na svou vysněnou zdravotní střední školu, kde studovala obor dětská sestra. Jednalo se o velmi prestižní školu, neboť tento obor byl jediným svého druhu v Praze. Její prostřední bratr však takové štěstí neměl. Končil základní školu v době normalizace, a i přes svůj výborný prospěch se kvůli posudku na vybranou dopravní školu nedostal.

V době invaze vojsky Varšavské smlouvy bylo paní Šepkové čtrnáct let. Z prvních dní okupace si velmi silně vzpomíná na strach svých rodičů a zvuky přilétajících letadel. Její starší bratr, který v té době studoval vysokou školu, se účastnil sabotážních akcí, při kterých znesnadňovali vojákům orientaci v Praze zamazáváním cedulí s názvy ulic. Sama paní Šepková si ve skautském oddíle vytvořila placku s fotografií zastřeleného chlapce před českým rozhlasem. Tu pak nosila připnutou na oblečení společně s trikolorou potaženou černou páskou. Jako projev odvahy to však nepovažovala.

Po vystudování střední školy začala paní Šepková pracovat jako dětská sestra v dětském domově pro děti od jednoho do tří let. Splnil se tím její sen o povolání, kde by si mohla „hrát s dětmi“. I to byl jeden z důvodů, proč jindy nepřemýšlela o emigraci.

Zlomový rok 1989 paní Šepková vítala s obrovským nadšením a očekáváním. Těšila se na svobodu, která byla tak dlouhou dobu potlačována. Demonstrací se přímo neúčastnila, neboť již měla syna. Ve chvíli, kdy probíhala jedna z demonstrací však byla nakupovat na Václavském náměstí. I s tříletým synem se připlteli do davu, na který začali mířit vodní děla. Manifestanti v té chvíli vytvořili uličku, díky které se paní Šepková i se synem dostala do metra a mohli utéct. Do stávky se paní Šepková nezapojila, neboť si to jako zdravotník

nemohla dovolit. Ze zvolení Václava Havla prezidentem měla však obrovskou radost a fandila mu.

Na komunismus paní Šepková za celý život názor nezměnila a sama říká, že si ho užila víc než dost. Dodnes naplňuje své poslání mezi dětmi a pracuje v mateřské škole na Praze 9. Budoucím generacím by chtěla vzkázat a popřát, aby žily ve svobodě a nemusely nikdy zažít omezování svobody slova.